

EEN TOESPRAAK TOT HET RUSSISCHE VOLK

Posted on 20. Februar 2020

Ter gelegenheid van de grootste manoeuvre tegen Rusland sinds de Koude Oorlog.

*Een commentaar **van Jochen Mitschka.***

Mensen van Rusland! Ik zou graag "lieve vrienden" willen zeggen, maar ik durf het niet. Ik zou graag uw vriend willen zijn, maar ik begrijp dat dit niet gemakkelijk te accepteren is na de wreedheden die Duitsland heeft begaan tegen het volk van de Sovjet-Unie en vooral tegen het Russische volk. 27 miljoen doden, het grootste van alle slachtoffers van de Tweede Wereldoorlog. Maar ik wil u uitleggen waarom ik u wil vragen mijn vriendschap te accepteren, ondanks de politiek van mijn land, die, geheel los van de mening van de meerderheid van de mensen in Duitsland, door andere krachten wordt bepaald. En ik wil graag uitleggen waarom ik, die veel mensen vertegenwoordig die na de oorlog zijn geboren maar door de oorlogsgeneratie zijn opgegroeid, jouw vriend wil zijn.

Beslissend voor mijn socialisatie in Duitsland was mijn vader. Hij raakte tijdens de oorlog zeven keer gewond, maar werd herhaaldelijk naar andere fronten gestuurd totdat een splinter in zijn hoofd hem kort voor het einde van de oorlog voor het leven uitschakelde. Hij was geen "trotse krijger". Mijn moeder vertelde me hoe voormalige soldaten hem ooit wilden bezoeken om hem te bedanken voor het redden van hen onder vuur. Maar hij wilde niets meer weten over de oorlog, hij zou haar hebben weggestuurd, vertelde mijn moeder me.

Mijn vader hield er niet van om over de oorlog te praten. Hij schaamde zich dat hij was meegegaan, dat hij als soldaat had gediend voor een systeem waarvan hij zag dat het misdaden pleegde. Maar toen ik begin jaren zeventig, tegen zijn wil, vier jaar lang in dienst kwam van het Duitse leger, waarvan ik er twee "diende" in de NAVO in Mons, vertelde hij me hoe hij tijdens de oorlog weer gelovig was geworden. Hij vertelde me hoe de mensen hun verstand verloren toen de "Stalinorganen" een aanval door de infanterie voorbereidden en de mensen rechts en links aan flarden werden gescheurd, en hoe hij in deze situatie weer begon te bidden. Ik vertelde hem toen dat de nieuwe Bundeswehr niet bedoeld was voor oorlog, maar dat het de taak van de nieuwe soldaten was om oorlog te voorkomen. En ik had er in geloofd. Dat was immers de geest van onze Basiswet, die ook op school werd onderwezen.

Mijn vader was al tegen de herbewapening van Duitsland. Hij zei me dat het nu weer zou beginnen. Het zou altijd zo beginnen. Ik had hem stiekem uitgelachen, in de overtuiging dat het Duitse leger louter defensief was en "oorlogen zou voorkomen". Totdat de aanvalsoorlog tegen Joegoslavië mij uit mijn onwetendheid wakker maakte. En moest steeds weer denken aan wat mijn vader me had verteld. Het begon opnieuw. En ik schaamde me om van binnen te hebben gelachen om mijn vader.

En tot zijn dood op 94-jarige leeftijd achtervolgden deze nachtmerries hem, waaruit hij schreeuwend wakker werd. Ik denk dat hij zich graag had willen verontschuldigen bij het Russische volk, maar hij schaamde zich te veel om hen te benaderen. En dus doe ik dat nu, met het oog op de grootste manoeuvre van de NAVO-mogendheden tegen Rusland, ook van Duitse bodem, in de hoop dat u begrijpt dat er deze keer steeds meer mensen zijn die niet met de stroom mee willen gaan, die tegen een oorlog met Rusland vechten, ook al zijn ze nog tamelijk terughoudend omdat het gevaar nog niet volledig wordt onderkend.

Wanneer Duitstalige wetenschappers in volle schuldgevoelens weer praten over het afdwingen van "ideeën van orde met militaire macht" (1), wanneer politici weer meer militaire operaties eisen, wanneer de media regeringen van andere landen demoniseren, wanneer bewapening op ongekende schaal wordt uitgevoerd, dan weten we dat de lessen van de Tweede Wereldoorlog langzaam maar zeker verloren gaan.

Maar dit mag niet gebeuren. Daarom, vergeef mijn vader, en laat ons samen staan tegen deze waanzin. Laten we vrienden zijn, samen werken aan hetzelfde doel. Een wereld waarin regels niet alleen gelden voor de militair zwakkeren, maar voor iedereen! Een wereld waarin conflicten worden opgelost door te proberen de belangen te verzoenen, in plaats van door chantage, sancties en bommen, de macht van de sterkste. Een wereld waarin overeenkomsten en regels het optreden van de grootmachten bepalen, en niet de economische en militaire macht waarover zij beschikken. Een wereld waarin mensen over de grenzen heen bij elkaar blijven om "de mensen daarboven" te controleren, om ze voor het ergste te behoeden.

Het is moeilijk om te zwemmen tegen indoctrinatie, sociale druk en de kracht van de media, tegen de stroom in. Maar het internet heeft een venster naar de werkelijkheid geopend dat zich slechts langzaam sluit. Laten we proberen dit raam samen te gebruiken om luid en duidelijk te schreeuwen:

Vrede - мир.

Kom ons bezoeken, net zoals wij jou bezoeken. Laten we gemeenschappelijke groepen vormen op het internet waar we elkaar ontmoeten en bespreken in een overeengekomen taal. Laten we gemeenschappelijke acties starten om deze waanzin van een nieuwe oorlog te weerstaan. Tegenover deze waanzin die door deze wapenwedloop wordt veroorzaakt, terwijl steeds meer mensen in armoede vervallen, het milieu in verval raakt en de derde wereld alleen China als een

sprankje hoop lijkt te zien.

Laat onze vestiging u alstublieft niet provoceren. Ze willen dat hun haat zich ontwikkelt, ze willen dat demonisering leidt tot een steeds grotere verdeeldheid. Val er niet voor. Heb medelijden met degenen die ons misleiden, die weer, zoals zo vaak, de reden van de staat volgen, zijn gevallen voor de ideologische hoofdstroom, vaak in de waan van intellectuele superioriteit, en in de overtuiging dat ze in het bezit zijn van de enige waarheid. We werken eraan om ze hun macht te laten verliezen. We werken eraan om te voorkomen dat de bevolking van Duitsland ons in een nieuwe oorlog duwt met "machten" of "markten". Een oorlog die geen normaal mens in Duitsland of Rusland wil.

Ik ga nu op zoek naar een Russische auteur die ook door de oorlogsgeneratie is opgevoed en misschien een vergelijkbare ontwikkeling heeft doorgemaakt als ik. Ik wil hem uitnodigen om zijn vakantie met mij door te brengen, zodat we een gezamenlijk essay kunnen schrijven over hoe de naoorlogse generatie de ontwikkeling van de laatste decennia heeft ervaren. Samen zou dat het sleutelwoord moeten zijn.

En ik wou dat er veel mensen zoals ik waren. Aanhangers, elektriciens, werknemers, muzikanten, misschien zelfs ambtenaren en soldaten, leraren, verplegers en artsen, brandweerlieden en politieagenten, ja, en ook politici. Elke beroepsgroep moet op zoek gaan naar partners in het andere land en samen met hen nadenken over de zin van deze enorme manoeuvres aan de Russische grenzen. Wat na de oorlog met Frankrijk heeft gewerkt vanwege het massale politieke engagement moet nu ook werken vanwege de massale volksverhuizingen in Duitsland en Rusland, die eindelijk een einde zouden moeten maken aan de verdeelpolitiek.

Bronnen:

https://twitter.com/gerhard_mangott/status/1229345941494337536

+++

Met dank aan de auteur voor het recht om te publiceren.

+++

Referentie foto:[Viacheslav Lopatin](#)/ *Shutterstock*

+++

KenFM streeft naar een breed spectrum aan meningen. Opiniëartikelen en gastbijdragen hoeven niet de mening van de redactie te weerspiegelen.

+++

Vind je ons programma leuk? Informatie over de ondersteuningsmogelijkheden vindt u hier:
<https://kenfm.de/support/kenfm-unterstuetzen/>

+++

Nu kunt u ons ook ondersteunen met Bitcoins.

18FpEnH1Dh83GXXGpRNqSoW5TL1z1PZgZK

BitCoin-adres: